

Probleem

Rahutu aeg Alutaguse mail – ühtesid rahvuspark hoiab ja kaitseb, teisi piirab ja takistab

Ain Alvela

Kuigi kaks aastat tagasi, mil riik Alutaguse rahvuspargi asutas, lubati sealsetele metsaomanikele, et uusi maid enam täiendavalt kaitse alla ei võeta, näevad kohalikud maaomanikud nüüd, et maatükke, mida soovitakse rahvuspargiga liita, sigineb piirkonna kaardile tublisti juurde.

Sama lubadus on kirjas ka keskkonnaameti (KeA) kodulehel Alutaguse rahvuspargi kaitse-eeskirja eelnõu valmimisest rääkiva uudise juhtlõigus. Juba 1. jaanuarist jõustub määrus, millega kehtestatakse rahvuspargile ühtne kaitsekord ning viidatakse ka ala laiendamisele – juurde liidetakse riigimaal asuvad Arvila ja Mustassaare metsise püsielupaigad. Määruse eelnõu on praeguseks ministriumite vahel kooskõlasta-

tud ja esitamisel valitsusele kinnitamiseks.

Piirangud ei suurene, kaitseala ei laiene

Praegu põrgatavad ametkonnad nimetatud lubadust endast eemale, keegi ei taha seda omaks tunnistada. Alutaguse rahvuspargi loomise koostöökogus osales teiste seas ka Eesti erametsaliit, mille tegevjuht Andres Talijärv märgib, et poolteist aastat tagasi Iisakus peetud koostöökogu istungil edastas

erametsaliit kindla seisukoha, et rahvuspargi kaitsealade pindala ei laieneks ning kaitse-eeskirjaga erametsaomanikele mingeid täiendavaid piiranguid peale ei pandaks.

Paradoksaalsel kombel oli Talijärv, kes enne erametsaliitu töötas keskkonnaministriumide kantslerina, ise üks neist ametnikest, kes ministriumide poolt nimetatud lubaduse välja käis. „Sest ministriumis siis niimoodi tõepoolest usuti,” märgib ta.

Vahepeal on aga looduskaitsjate

◀ Piiri peal tehtud foto. Eespool olev osa rahvusparki ei kuulu, taga aga paistab sihtkaitsevööndis asuv Muraka raba.

ALUTAGUSE RAHVUSPARK

- Asutatud 24. novembril 2018. aastal eelnevalt kaitse all olnud Muraka, Agusalu, Puhatu ja Selisoo looduskaitseala ning lisaku, Jõuga, Kurtina, Mäetaguse, Smolnitsa ja Struuga maastikukaitseala ning Narva jõe ülemjooksu hoiuala liitmisel.
- Piirkonna eripära on juba ammustest aegadest hõre inimastus ja

suur loodusliku maastiku osakaal.

- Läbi rahvuspargi kulgevad paljude liikide, sealhulgas hundi, karu ja ilvese rändeteed Eesti ja Venemaa vahel.
- Rahvuspargi tuumiku moodustavad soolad (23 855 hektarit ehk 54%) ja metsamaastikud (18 759 hektarit ehk 42%).

Allikas: kaitsealad.ee

asendatud aegjärgse raiega,” kirjeldab Talijärv.

Sisuliselt andis riigikogu lubaduse, et rahvuspark moodustatakse olemasolevate kaitsealade baasil. Riigikogule esitatud seadusemuudatuse eelnõus seisab selge sõnaga, et Alutaguse „rahvusparki jäävatele maaomanikele (eramaad jääb rahvusparki kokku 910 hektarit) seaduse muudatus lisapiiranguid ja kohustusi juurde ei too. Rahvuspark moodustatakse olemasolevate kaitstavate alade baasil ja seal jäävad kehtima juba kinnitatud kaitsekorrad. /.../ Samuti ei ole kavas muuta olemasolevate kaitsealade tsoneeringut ja kaitsekorda.”

Lisaks rahvuspargile veel hulk kaitsealasid

Varem, kui Alutaguse mail olid eraldi kaitsealad ja neist igapäev kehtis oma kaitse-eeskiri, oli sihtkaitsevööndite (SKV) kaupa välja toodud, mida konkreetses kohas tohib ja mida ei tohi teha. Nüüd näeb kaitse-eeskirja muutev eelnõu näiteks ette, et kõigis neis on veerežiimi muutmine lubatud. Mis sisuliselt tähendab, et kaitseala valitseja, keskkonnaamet, võib näiteks siin või seal hakata sooelustiku taastamiseks kunagisi kuivenduskraave sulgema.

„Kava kokkukirjutajad püüdsid meid küll rahustada, et sellised asjad saavad toimuda vaid kokkuleppel maaomanikuga, aga looduskaitseala-

duses on tegelikult punkt, mis võimaldab neid tegevusi teha ka maaomaniku soovist sõltumata,” räägib Talijärv. „Erametsaliit on seisukohal, et seda otsustamist ei tohiks anda ainult keskkonnaameti pädevusse, vaid tuleks ikkagi valitsuse tasandil otsustada, kus hakatakse soid taastama ja kus jäävad asjad endistviisi.”

Märksa tõsisemalt puudutab maaomanikke Eestimaa Looduse Fondi (ELF) keskkonnaametile esitatud ettepanek Alutaguse rahvuspargi territooriumi üksjagu laiendada, liites sellega kõik lähistel olevad, planeeritavad ja riigimaadel paiknevad kaitsealad, ühtekokku enam kui 28 000 hektarit. Tõsi, uusi alasid tuleks juurde peamiselt riigimaade arvelt.

Eialgu menetletakse rahvuspargi kaitse-eeskirja määruse eelnõud ja ELFi ettepanekut eraldi.

Kohalikud metsaomanikud sõdivad praegu ennekõike selle vastu, et olemasolevatest püselupaikadest (PEP) tahab ELF teha kaitseala osa.

„See tekitab metsaga tegelevatele inimestele, ka neile, kes metsas tööd saavad, kindlasti probleeme,” nendib Talijärv. Püselupaigas on majandamine mingites piirides lubatud, kuid nende arvamiseiga sihtkaitsevööndis on sellel tegevusel kriips peal.

Õigupoolest on need alad lukus juba praegu, sest seadus näeb ette nii: kui on võimalus, et mingis kohas võib esineda kaitsealuseid liike või on

soov rahvuspargi piire veelgi laiendada kasvanud ja selles mõttes ka vilja kandnud, et algselt kinnitatud aladele on sisuliselt juba lisatud tuhandeid hektareid uusi maid. Eialgu on need ka ajutiste piirangutega kaetud.

„Tookord lubati lisaks räägitust kinni pidada, aga praegu on selgunud, et mõnes piiranguvööndis on juba ringi vaadatud raiete korraldamist. Näiteks kohas, kus varasema kaitse-eeskirjaga oli kuni hektari suuruse pinnaga lageraie lubatud, on see nüüd

Evelyn Hints ja Gunnar Lepasaar said 2014. aastal teada, et nad suuremal osal oma metsamaast enam majandada ei saa. Nende muret kuulab Eesti erametsaliidu tegevjuht Andres Talijärvi.

tegemist mõne kaitsealuse liigi elupaigaga, siis peatatakse seal selguse saamiseni (kuni 28 kuuks) igasugused metsamajanduslikud tööd.

Ajutine piirang kujuneb igaveseks

Oonurme elanikud ning Alutaguse rahvuspargis ja selle lähistel metsamaad omavad Gunnar Lepasaar ja Evelyn Hints on pidanud oma maadel tehtavaid metsamajanduslikke töid järjest lisanduvate kaitsealadega kohandama alates 2014. aastast. Metsateatist esitades selgus toona, et tegemist on küll vaid piiranguvööndiga, aga metsa majandada seal ikkagi ei saa.

„Kui püsielupaiga staatust võib aja jooksul tühistada või muuta, siis rahvuspargist sa oma maadega enam välja ei saa,” nendib Hints. „Näiteks vääriselupaiku tehakse nii, et seal ei peagi midagi tegelikult olema. Meie maale tehti nii lendorava püsi- kui ka vääriselupaigad. Arvatakse lambist, et seal on mingi kaitset vääriv liik ja igasugune majandamine sinu maal pannakse lukku.”

Talijärve sõnul on olukord praegu selline, et alad, millel kaitset peal pole, kandis keskkonnaamet ELFi ettepanekul projekteeritavate kaitsealade kaardikihile, mis tähendab seda, et nendel maadel sellest hetkest alates mitte midagi teha ei tohi ja kui keegi esitab sinna metsateatise, siis selle menetlemine võib kesta 28 kuud.

Hints teab aga omast kogemusest, et keskkonnaametil on seejärel võimalik algatada uus menetlus.

„Meil eelmise lendorava kaitsealaga oli nii – alguses oli 28 kuuks peatatud ja kui see mööda sai, tegime uue metsateatise, aga siis tuli uus 28 kuud. Ja nii nad võivadki lõputult seda aega venitada,” kirjeldab Hints.

Keskkonnaameti andmetel jääb nii-öelda esialgse (ilma ELFi ettepanekuta) Alutaguse rahvuspargi piiridesse ligi kaks protsenti ehk tuhatkond hektarit eramaid. Suurel pildil pole seda palju, aga igale konkreetsele omanikule on see ikkagi paras peavalu, kui maad justkui on, aga seda kasutada ei saa.

Alutaguse rahvuspargiga seotud kaitsealad, nii praegused kui ka potentsiaalselt lisatavad, puudutavad ühtekokku umbes 70 erametsaomanikku ja rohkem kui paarikümme ettevõtet. Muraka raba naabruses metsa omav Mait Mölderli meelest võiks need eraomanikele kuuluvad hektarid vahetada sama piirkonna riigimaa vastu, kuid paraku puudub selleks õiguslik alus.

Mitmed kartused õhus

„Praegune rahvuspargi kaitse-eeskirja eelnõu annab keskkonnaametile sisuliselt piiramatut võimu tegutseda ka eramaadel, näiteks raiuda sihtkaitsevööndis alusmetsa, rajada kotkastele pesapuid, sulgeda kraave ja taastada soid. See, mida eraomanik ei ole tohtinud ega tohi oma metsas teha, hakkab nüüd oma äranägemise järgi tegema keskkonnaamet kui rahvuspargi valitseja,” räägib Mölder. „Probleem on ka see, et kui omaaegset piirangut esilekutsuv tegur on kadunud, näiteks lendorava pabulaid pole enam aastaid leitud, siis kesk-

MIKS JA KUIDAS TULEB ALUTAGUSE RAHVUSPARKI LAIENDADA?

Liis Kuresoo,

Eestimaa Looduse Fondi metsaekspert

Alutaguse metsad ja sood moodustavad meie kõige ulatuslikuma ja väga paljude loodusväärtuste seisukohast tähtsaima loodusmassiivi.

Tegu on Eesti olulise puhkepiirkonnaga, mis on eriti tähtis idavirumaalaste virgestumisalana, mis aitab samas veidi tasakaalustada kaevanduste ja tööstuse kuhjumise tulemusel toimunud elukeskkonna hävimist ja halvenemist.

Looduse fondi laiendusettepanek sisaldab valdavalt juba ammu kaitse all olevate, peamiselt riigimaadel asuvate väärtuslike alade liitmist rahvuspargiga. Valdavalt on tegu Peipsist põhja jäävate varem väheintensiivselt majandatud ulatuslike männikute, soode ja soometsadega. Teisalt jäävad mitmed laiendusala Alutaguse laante keskosa viljakamate metsadega piirkonda. Esimene neist on näiteks Eesti tähtsaim metsiste eluala, teine aga lendorava viimane säilinud asurkonna tuumaala.

Kaitsealad ennekõike riigimaadel

ELFi hinnangul on mõistlik seda meile kõigile vajalikku kohustust täita kõige suurema loodusväärtusega riigimaadel ja Alutaguse laaned just seda on.

Võib nõustuda, et sealsed loodusväärtused on ammu teada. Miks just nüüd neid kaitsma peaks? Loodust pole vaja moe pärast kaitsa, hoidma peab siis, kui millestki ilma hakame jääma. Praeguseks on selge, et 14 protsenti rangelt kaitstud metsi ja neile lisanduvad lageraiutavad piiranguvööndid ei kompenseeri ülejäänud 80 protsendi metsade täielikku asendumist lankide ja noorendikega.

Alutaguse rahvuspark otsustati moodustada tõesti olemasolevate kaitsealade põhjal ja nii ka avalikult öeldi. Arusaamatutel põhjustel jäeti sellest välja mitmeid piirnevaid kaitstavaid alasid. Samas oli hästi teada, et sealse kaitsealade kaitsekord vajab väärtuste paiknemisest lähtuvalt uuendamist ja

Allikas: RMK

Praegune Alutaguse rahvuspark ja selle planeeritav laiendus: helekollane – lisanduv piiranguvöönd; helepruun – lisanduv sihtkaitsevöönd; sinepikollane – olemasolevad kaitsealad.

täpsustamist. Samuti oli selge, et seda tuleb kindlasti lähiaastatel teha.

Väidet, et rahvuspargile enam täiendavaid maid ei liideta, pole võimalik ametnikel esitada, sest see oleks seadustega selges vastuolus. Kaitse alla võtmise protsess on peensusteni reguleeritud ja kaitsmise otsus sõltub eelkõige väga suurte loodusväärtuste olemasolust, mille kaitse planeeritakse parimat teadmist ja avalikkust kaasates ning lõpuks kinnitab selle valitsus.

ELF tegi Alutaguse rahvuspargi kaitse-eeskirja eelnõu avalikustamise ajal põhjendatud ettepanekud kehtestatava kaitsekorra täpsustamiseks, millest keskkonnaamet kahetsusväärset mitte ühtegi ei arvestanud. Rahvuspargi laiendamise ettepanekut menetletakse kaitse-eeskirjade eelnõust eraldi.

Kaitstavad eramaad tuleb riigile osta

Uute eramaade kaitsealaga liitmist meie ettepanek ei sisalda, loodusväärtuste säilimine on mõistlik tagada eelkõige riigile kuuluval maal.

Eestis on riigimetsi väga pikka aega majandatud ühtlaselt suhteliselt intensiivselt, viimased aastad on raieintensiivsus aga kahekordistunud. Olukord, kus riigimetsade üleraie tulemusel peletatakse liikumisvõimelised kaitstavad liigid loodusmassiivide servas asuvatele tasakaalukalt majandatavatele eramaadele,

ei tohi jätkuda. Ka riigi haldamise seisukohast on kahtlemata mõistlik lõpetada loodusväärtuste tõrjumine eramaadele, et need siis kaitse alla võtta ja riigile osta, kui samal ajal on võimalik seda eesmärki saavutada riigimetsade hoidmisega.

Riigi majandusmetsades toimuv ei paku vanadest metsadest sõltuval elustikule praktiliselt mingit elulootust. Nii oleme valiku ees, kas vähendada neis oluliselt raiemahtu, laiendada looduskaitselisi piiranguid või sünnitada jätkuvalt ebatervet konflikti eraomandile piiranguid pannes. Ilmselt sobib kõigile paremini just kaks esimest lahendust.

Mis puudutab eramaade rahvuspargiga liitmist, siis siin on võimalik riigimaade täiendava kaitse arvelt kaaluda, kas eramaade osas on üldse vajalik rangemate piirangute kehtestamine või saab neid hoopis leevendada hakata.

Selge, et leidub eramaid, millele asuvad loodusväärtused on asendamatud ja selliste kinnistute riigile otsmine peab olema omaniku soovi korral lihtne ja kiire. Kaitstavate alade riigile mitteostmisega jantimine, samuti ajutiste piirangutega venitamine ja sedakaudu teadlik looduskaitselise konflikti õhutamise ei ole vastuvõetav. Eraomandile tekkivate piirangute kompenseerimine ja piirangutega maade riigile müük on ühiskondliku otsusena looduse hoidmise reeglite kõrvale seadusesse kirjutatud kohustus.

KAITSEALA VÕTAB MAJANDUSELT VÕIMALUSI

Isatavatel aladel on ka RMK raied blokeeritud, lubatud on vaid pooleliiovatel lankidel tööd ära lõpetada.

Püssi alevikus asuv puitkiudplaate tootev Repo Vabrikud on teatanud, et juba lähematel kuudel hakkab teha se toorainega varustamist mõjutama RMK raiete vähendamine.

Rahvuspargi laiendamise vastu on ka Alutaguse vallavalitsus, sest see muudab oluliselt tööhõive olukorda.

Alutaguse rahvuspargi laienduse pindalalise ja rahalise poole rehkendus:

- praegune pindala on ligi 43 00 hektarit;
- riigimetsa arvelt suureneb 19 000 hektari võrra;

- raiemaht väheneb 130 000 tihumeetrit, sellest uuendusraie oma 100 000;
- riigimetsa majandaja kasum väheneb kolme miljoni euro võrra;
- lisandväärtuse vähenemine 20 miljonit eurot (alus: Ernst&Young uuring 2017. aastast, mille kohaselt tihumeeter puitu annab järeltöötlemisel lisandväärtust 155,72 eurot);
- metsatööl (raie, metsauuendamine, metsaparandus) jääb vähemaks 200 töökohta;
- RMK lisaku taimlas kaob ära 20 töökohta;
- töö kaotab viis RMK töötajat;
- maamaks väheneb ligi 100 000 eurot.

Allikas: RMK

konnaamet kvalifitseerib selle ala ümber säilitamiseks kuuluvaks loodusemetsaks. Nende keeldude all on kinni arvestatav puidumass, minul näiteks neli tuhat nelisada ja naabrimehel kaheksa tuhat tihumeetrit, kokku ilmselt kümneid tuhandeid, mis jääb metsa mädanema ja tööstusliku toorainena kasutamata.”

Aneli Šmigelskite kinnitab, et temal on olemas konkreetsete faktid, kuidas lendorava kaitseala moodustatakse sinna, kus seda loomakest ei elagi. 2008. aastal tehti nende metsa lendorava pesapuu ja talle saadeti keskkonnaametist kaitsekohustuse teatis. Kuna puud seal naise sõnul tegelikult polnud, käis ta seetõttu kahel korral ka kohtus, aga jäi kaotajaks. Tema sõnul selgus menetluste käigus, et pesapuud nende maal küll pole, aga nende mets sobib potentsiaalselt lendoravale ja peab olema püsielupaigana kaitse all. „Põhimõtteliselt tehti meile kohtus selgeks, et ilma meie maata on lendorava kaitsmine Eestis võimatu,” lausub Šmigelskite.

Sellel maal kasvab suuremas osas kaasik, kust võinuks teoorias 2023. aastani kehtiva metsamajanduskava

järgi kümne aasta jooksul raiuda üle 1600 tihumeetri puitu, ent tegelikult võivad nad praegu kehtiva kaitsekorra järgi raiuda 95 tihumeetrit 50 aasta jooksul. „Ja seda piirangut ei hüvita meile mitte keegi,” tõdeb ta. „Tegu on riigilt järeelmaksuga ostetud maaga, leping kehtib 2048. aastani. Lisaks järeelmaksule tuleb tasuda kaks korda aastas ka maamaksu, kuigi sisuliselt on maa kasutamine võimatu.”

„Kohas, kus varasema kaitse-eeskirjaga oli kuni hektari suuruse pinnaga lageraie lubatud, on see nüüd asendatud aegjäreelse raiega.”

Andres Talijärvi

Veel üks sealtkandi mees, kelle maadest laienev kaitseala tükke napsab, on Alutaguse vallavolikogu liige Andrus Toss. Ta ütleb, et praegu sõidab piirkonna eramaadest üle niioelda kolm rongi: looduskaitse all olevad ja loodavad kaitsealad ning Natura alad. Kaitstavateks objektideks on lendorav, kotkad, pruun lõikhein, metsise mägualad ja teised.

Nii Hints kui Šmigelskite on nõr dinud jutust, et eramaid läheb kaitse alla justkui vähe.

„Kellelgi meil siin pole tuhandeid hektareid, mis tähendab, et mõnel omanikul on kogu tema maa majandamisest väljas,” nendib Hints. „Iga omaniku taga on tema pere ja selline olukord mõjutab nõnda märgatavalt rohkem inimesi.”

„Põhjendamatu looduskaitse suretab meie piirkonnas elu lihtsalt välja,” on ka Šmigelskite kurb. „Olukorda lahendaks see, kui otsustajad täidaksid põhiseadust ilma igasuguste tõlgenduste ja mööndusteta. Kõik piirangud tuleb koheselt ja õiglaselt kompenseerida, see paneks ka ametkonnad tegelikult kaaluma, kas „väär tus” on väärtus ja vajab kaitset.”

Segadust ja hirmu on Alutaguse rahvuspargis ja selle ümber palju. Kohalikud maaomanikud ei soovi oma valdusi lihtsalt niisama käest anda või kaotada õigust oma metsi majandada. Nad kardavad, et kui praegu lisanduvad uued alad peajasjalikult riigimaade arvelt, siis varasem kogemus näitab, et peagi võidakse hakata kaitseala piiride õgvendamise ja „loogiliste” paikasadmiste ettekäändel neile lisama ka eramaid.

Otsus tuleb järgmisel aastal

Keskkonnaministeriumi looduskaitse osakonna juhataja Taimo Aasma ei nõustu väitega, nagu oleks ministerium kinnitanud, et Alutaguse rahvuspargi loomise järel uusi maid enam täiendavalt kaitse alla kunagi ei võeta.

„Keskkonnaministerium ei ole seda

kindlasti väitnud, et Alutaguse rahvuspargi piirkonnas enam ühtegi täiendavat piirangut loodusväärtustest lähtuvalt ei seata,” märgib Aasma. „Selle eelduseks võiks olla see, kui kõigi liikidega oleks kõik väga hästi ja nende kaitse vajadusest lähtuvalt ei oleks vaja mingeid piiranguid lisaks kehtestada. On selge, et liigid, sealhulgas ka kaitsealused liigid vahe-

Lendorava püsielupaigaks märgitud mets.

tavad elupaiku, samuti täienevad teadmised nende elupaiganõudluse ja kaitsemeetmete tõhususe kohta. Seire andmed näitavad, et lendoraval ja metsisel paraku vaatamata seniste kaitsemeetmete rakendamisele ei lähe hästi.”

Looduskaitseeaduse (LKS) kohaselt on igaihel õigus esitada ettepanekuid loodusobjekti kaitse alla võtmiseks. Aasma kinnitab, et ministeerium menetleb ELFi ettepanekut Alutaguse rahvusparki laiendamiseks vastavalt looduskaitseeaduse nõuetele. Seda käsitletakse uue ala kaitse alla võtmise ja olemasoleva kaitsekorra muutmise ettepanekuna (ligi kolmandik alast on juba kaitse all püsielupaikadena) LKS § 8 lõike 1 alusel.

Aasma selgitab, et ELFi ettepanek saadeti menetlemiseks keskkonnaametile. Ekspertiis peaks valmima 2021. aasta esimese poolaasta lõpuks. Ekspertihinnangu kohta küsitakse arvamusi kohalike omavalitsuste, maaomanike ja teiste huvigruppide käest. Seejärel teeb minister otsuse

ala kaitse alla võtmise algatamise või sellest keeldumise kohta.

Keskkonnaamet tellis Eesti ornitoloogiaühingult metsise elupaikade kaitstuse, sealhulgas kavandatavate püsielupaikade ja kaitsekorra muutmise ekspertiisi, mis valmib 2021. aasta veebruaris. Selle käigus analüüsitakse ka ELFi tehtud ettepanekuid.

„Lisaks on lendorava ekspertide poolt esitamisel ettepanekud lendorava kaitseks rakendatavate meetmete täiendamise kohta,” ütleb Aasma. „Need ja metsise ekspertiis saavad oluliseks sisendiks ELFi kaitse alla võtmise ettepaneku põhjendatuse ja otstarbekuse hindamisel.”

Uued ettepanekud panevad raie seisma

ELFi ettepanekut selgitades märgib keskkonnaameti kaitse planeerimise büroo juhtivspetsialist Riina Kotter, et selles on välja toodud Alutaguse laante tervikliku metsamassiivi kaitse ja liikide elupaikade sidususe tagamise vajadus. Ettepanekuala pindala

kokku on 28356 hektarit, sellest ligi 9000 hektarit on juba praegu püsielupaikadena riikliku kaitse all. Eramaid on 1250 hektarit ja kõik need asuvad juba praegu kaitse all olevates püsielupaikades.

„ELFi ettepanekust lähtuvad võimalikud metsateatiste peatamised puudutavad peamiselt riigimaid, välja arvatud juhtudel, kui juba olemasolevates püsielupaikades on vajalik muuta tsoneeringut, et tagada metsise või lendorava paremat kaitset,” kirjeldab Kotter praegust olukorda. „Kui esitatud metsateatis läheb vastuollu ELFi ettepanekus välja toodud eesmärkide ja kaitsekorraga ning raie ohustab ala kaitseväärtusi, kaalub keskkonnaamet LKSi § 8 lõike 6 alusel metsateatise menetluse peatamist.”

Kotter lubab võimalikult kiirelt osapoolte küsimustele vastused anda. 🗨️

Samal teemal: Eesti Mets nr. 2 2020 „Lendorav paneb Alutagusel metsaomaniku elu seisma”